

Blázni umírají nadvakrát

AG Flek

capo 3 (v Emi)

Často se bráním smutnění,
zdá se mi všechno zbytečné,
člověk se časem nechtě mění
a nevím, máme cíle společné.
Vím jen, že chci hrát, že je brzo umírat,
mít stále něco před sebou,
to uznávám, to uznávám.

A láska, ta na muziku žárlí,
třebas to nikdy nepřizná,
a lidi kolem, co zestárli,
dávno mě mají za blázna.
Já to беру, dál jej chci hrát, je tak snadné umírat
a za záda si ruce dát,
to nejsem já, to nejsem já.

R: Potkávám přítele, jak dřív,
chtěli jsme spolu zase hrát,
říká: k čemu to hraní za pár piv,
já na to: ty jsi tak trochu umřel snad,
přece blázni umírají nadvakrát.

Každý den bác - osum a půl,
je tohle všechno, co sis přál,
vystát frontu na plný stůl
a pak už nic, tak co je dál.
Myslíš, že máme na to hrát, je tak snadné umírat,
vím, mívám strach do toho jít
snad jej překonám, snad jej překonám.

R: